

DEKRET

Rady Regencyjnej Królestwa Polskiego w przedmiocie doręczania wezwań oraz zawiadomień w sprawach cywilnych przez magistraty i wójtów gmin.

My, RADA REGENCYJNA KRÓLESTWA POLSKIEGO, postanowiliśmy i ustanowimy, jak następuje:

Art. 1. W sprawach cywilnych wszelkie wezwania i zawiadomienia poza obrębem miejscowości, w której ma swoją siedzibę woźny sądowy, winny być doręczane przez magistraty lub wójtów gmin, o ile nie będzie uznane za właściwe doręczenie przez pocztę (art. 278 U. P. C.).

Art. 2. Woźni sądowi doręczają w tych miejscowościach, w których mają siedzibę.

Art. 3. Na żądanie strony, po złożeniu przez nią należnych opłat, doręczenie może być dokonane przez woźnego sądowego i poza obrębem jego siedziby.

Art. 4. Magistraty lub wójci gmin po otrzymaniu polecenia sądu obowiązani są bez zwłoki doręczenia dokonać, z zachowaniem przepisów art. 282—280 Ustawy Postępowania Cywilnego.

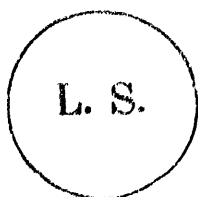
Art. 5. Dokument doręczenia (zwrotny egzemplarz) winien być zwrócony do Sądu z odpowiednią adnotacją niezwłocznie.

Art. 6. O ile doręczenie ma być dokonane w innym okręgu sądowym, Sąd zależnie od okoliczności przesyła wezwanie albo do właściwego

sądu, który wydaje odpowiednie zarządzenie co do doręczenia, albo wprost kieruje wezwanie dla doręczenia do magistratu lub wójta gminy.

Art. 7. Oplata za doręczenie pobierana jest przez Sąd według przepisów dla woźnych sądowych (art. 6 tychże przepisów) i przesyłana jest magistratowi lub wójtowi gminy, jako wynagrodzenie dla funkcjonarjuszów, którzy czynności doręczenia dokonywali.

Dan w Warszawie, dnia 16 lutego 1918 roku.

† Aleksander Kakowski
Zdz. Lubomirski
Józef Ostrowski

Prezydent Ministrów:
J. M. Pomorski
w z.